

**و اما به آن کسانی که او را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند،
یعنی به هر که به اسم او ایمان آورد، که نه از خون و نه از خواهش جسد و نه
از خواهش مردم، بلکه از خدا تولد یافتند. انجیل یوحنا ۱: ۱۲-۱۳**

یوحنا رسول در آیات ۱۰ و ۱۱ از بی اهمیت بودن شناخت خداوند برای برخی انسانها سخن گفته است اما او در این دو آیه می‌کوشد تا تنها راه شناخت خداوند و برکات ناشی از ایجاد رابطه دوباره بین انسان و خداوند را بیان کند.

تنها راه شناخت خداوند ایمان به عیسای مسیح است و ایمان به عیسی یعنی قبول کردن او به عنوان خداوند و پرداخت کننده کفاره گناهان انسان! نجات اولین ثمره این ایمان است که در پس آن، ترمیم شدن رابطه شکسته شده بین انسان گناه آلود و خداوند نیز به انجام می‌رسد. این یک رابطه معمولی و مرسوم نیست بلکه به واسطه ایمان به عیسای مسیح، اتفاقی ویژه افتاده و ما تبدیل به فرزندان خداوند می‌شویم.

خداوند در کتاب اشعیا نبی ۵۶: ۵ پرده از یک اتفاق بزرگ در آینده برمی‌دارد. او می‌گوید به فرزندان خود اسمی بالاتر از پسران و دختران خواهم داد که هرگز منقطع نخواهد شد و تا ابد باقی خواهد ماند. او نه تنها ایمانداران به عیسای مسیح را فرزندان ابدی خود می‌داند بلکه با ساکن ساختن روح مقدسش در آنان به عنوان بیعانه نجات و رهایی از گناه، انسان را در بخشی از ذات خود شریک می‌سازد. روح القدس ایمانداران را در شناخت خداوند و شبیه‌تر شدن به او، یاری می‌رساند و هدایت می‌کند. ما ایمانداران به عیسای مسیح نه تنها فرزندان ابدی خداوند هستیم بلکه هم‌ارثان او نیز به حساب می‌آییم. این تمام وعده و نقشه خداوند برای دوست‌دارانش نیست.

ایمان به عیسای مسیح انسان را از نو متولد می‌کند اما با این تفاوت که این تولد بر اساس اراده جسمانی انسان صورت نمی‌پذیرد بلکه بر حسب اراده روحانی خداوند به انجام می‌رسد و این بخشی از اراده مکشوف شده خداوند نسبت به حاکمیت مطلق او برای به انجام رساندن وعده خود در حفظ ابدی بودن جایگاه فرزندی برای ایمانداران است. آنچه باید به خاطر بسپاریم این است که هیچ انسانی لیاقت دریافت چنین لقب و جایگاه عظیمی را دارا نیست و تنها فیض خداوند است که ایمانداران به عیسای مسیح را به چنین مقامی نائل می‌گرداند.

ای پدر ما که در آسمانی! تو را شکر می‌کنیم که فیض عظمت را با تابانیدن نور نجات بخش عیسیای مسیح بر ما نمایان ساختی. ما به دلیل گناهانمان در نابینایی روحانی به سر می‌بردیم ولی تو ما را از اعماق گناه و مرگ ابدی بیرون آوردی و رهایی بخشیدی. ممنونیم که آنچه لیاقتش را نداشتیم به ما بخشیدی و ما را فرزندان خودت خواندی و اجازه دادی تا از این پس، با شجاعت در مقابل تخت پرفیض و پر محبت و پربرکت حاضر شویم. ای خداوند ایمان داریم که تو در وعده‌هایت امین هستی و تا ابد از ما محافظت خواهی کرد و هیچ قدرتی قادر به آسیب رساندن به جایگاه فرزندی ما نخواهد بود. آمین!